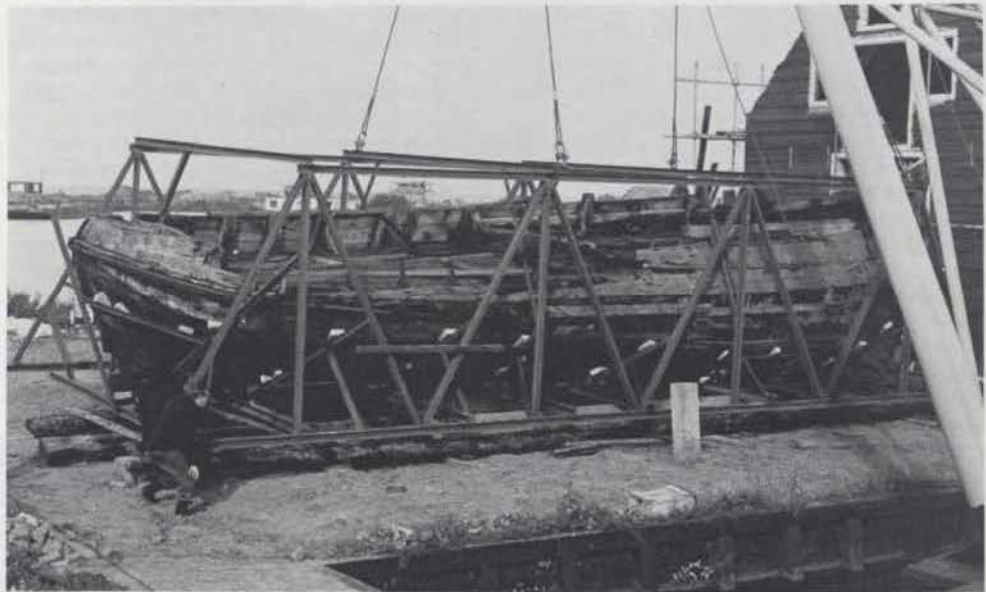

Rechts boven: De Texelse blazer in ijzeren kooi terug in Enkhuizen.
Rechts onder: De blazer bij de werfshuur in afwachting van de restauratie.

De blazer terug

Toen een aantal jaren geleden de schepenloods bij het binnenmuseum werd gebouwd konden een aantal schepen uit de Oosterhaven daarin onder dak worden gebracht. Maar er was geen plaats voor het grote vissersschip, de zogenoemde Tesselse blazer. Het vaartuig was te groot en zou te veel ruimte innemen. Het was bovendien niet in een erg goede conserveringstoestand. Daarom was ook buiten bewaren voor het behoud van het schip weinig gunstig. Er werd om die redenen aanvankelijk overwogen het schip door sloop prijs te geven. Maar het was toch wel een type vissersschip waarvan er ook toen al maar weinig waren te vinden in Nederlandse wateren. Inmiddels is het vrijwel het laatste. Deze blazer is waarschijnlijk oorspronkelijk (1894) niet te Workum gebouwd, zoals aanvankelijk steeds is aangenomen, maar afkomstig van de werf van Sjoerd Alkema te Makkum. Het is een uniek schip met een ronde kop en een sterk geveegd achterschip. Er werden eertijds kleine blazers gebouwd te Workum en Makkum, welke bestemd waren voor de visserij op de Waddenzee; later bouwden de werfbazen daar ook grotere blazers, die ook voor de visserij op de Noordzee konden dienen. De blazer is constructief duidelijk afwijkend van andere bekende vissersschepen van de Zuiderzee. Toen besloten werd het schip toch voorlopig te behouden, moest er een plaats voor worden gezocht. De Rijksdienst voor de IJsselmeerpolders wilde het wel in bruikleen nemen en het werd naar het Museum voor de Scheepsarcheologie te Ketelhaven over gevaren, waar het kort na aankomst door een bietenschip werd aangevaren en in de werkhaven zink. De firma Goedkoop bleek bereid het 'wrak' te lichten toen zij toch met een drijvende bok nabij Ketelhaven kwam. Het lekke schip werd op de kade gezet waar het een aantal jaren buiten stond voor het museum. Helaas konden bij de Rijksdienst - hoewel daarvoor her-

haaldelijk pogingen zijn gedaan - geen mogelijkheden worden gevonden om het schip te laten restaureren. Het schip ging zienderogen achteruit.

In de afgelopen zomer gaf de Rijksdienst voor de IJsselmeerpolders te kennen het schip wel kwijt te willen omdat men het te gevaarlijk begon te vinden om het - bereikbaar voor het publiek - ter plaatse te laten staan. Derhalve werd met het Zuiderzeemuseum overeengekomen dat het schip zou terug komen naar Enkhuizen. En weer was het al dan niet behouden er van in discussie. Opnieuw gaf de bijzonderheid van het vaartuig en het feit dat het niet mogelijk te achten zou zijn nog eens weer een blazer voor de verzameling aan te schaffen de doorslag. De Rijksdienst was bereid een ijzeren frame om de blazer te construeren omdat het schip niet kon worden getransporteerd zonder bijzondere voorzorgen. Nadat de ijzeren kooi door de werktuigkundige dienst van de Rijksdienst was gereed gekomen is het gevaarte van circa 20 ton met een zware transportkraan van de firma Schol op een dieplader gezet en naar de aanlegkade aan het Ketelmeer gereden. Daar werd de kooi met blazer geplaatst op een ponton en naar Enkhuizen gesleept. Daar aangekomen heeft een drijvende bok het geheel weer op de wal gezet bij de Markerhaven op het Buitenmuseum.

Het schip, dat eigendom is van de Vereniging 'Vrienden van het Zuiderzeemuseum' zou echter zonder restauratie nog maar een kort leven zijn beschoren.

Omdat het niet mogelijk zou zijn zonder een stevige bijdrage van buitenaf tot restauratie te komen, is daarvoor een aanvraag ingediend bij het Prins Bernhard Fonds. Gezien de reeds zware druk, die de realisatie van het Buitenmuseum legt op de financiën van het Ministerie van CRM ten behoeve van de musea was van die zijde niet op een bijdrage te rekenen.

De aanvraag van de Vrienden aan het Prins Bernhard Fonds is ten volle gehonoreerd. Het Fonds stelde, onder nader te bepalen voorwaarden, een bedrag in het vooruitzicht overeenkomstig de te verwachten kosten voor volledige restauratie van het schip.

Wanneer de blazer te gelegener tijd gereed zal zijn zal het als volwaardig houten vissersschip in de Markerhaven worden gelegd en zal er weer mee kunnen worden gevaren. Het zal dan ook mogelijk zijn het onderhoud in eigen beheer op de Marker werf uit te voeren. De blazer zal dan tevens een heel belangrijk decoratief en sfeervol element zijn in de Marker haven op het Buitenmuseum.